Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 5 (841) * joi 1 februarie 1962 * 8 pagini 30 bani

O nouă victorie

Paginile cu miros proaspăt de cerneală ale gazetelor aduc în fiecare zi, de pe întreg cuprinsul țării, vești despre noi și importante succese ale oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare.

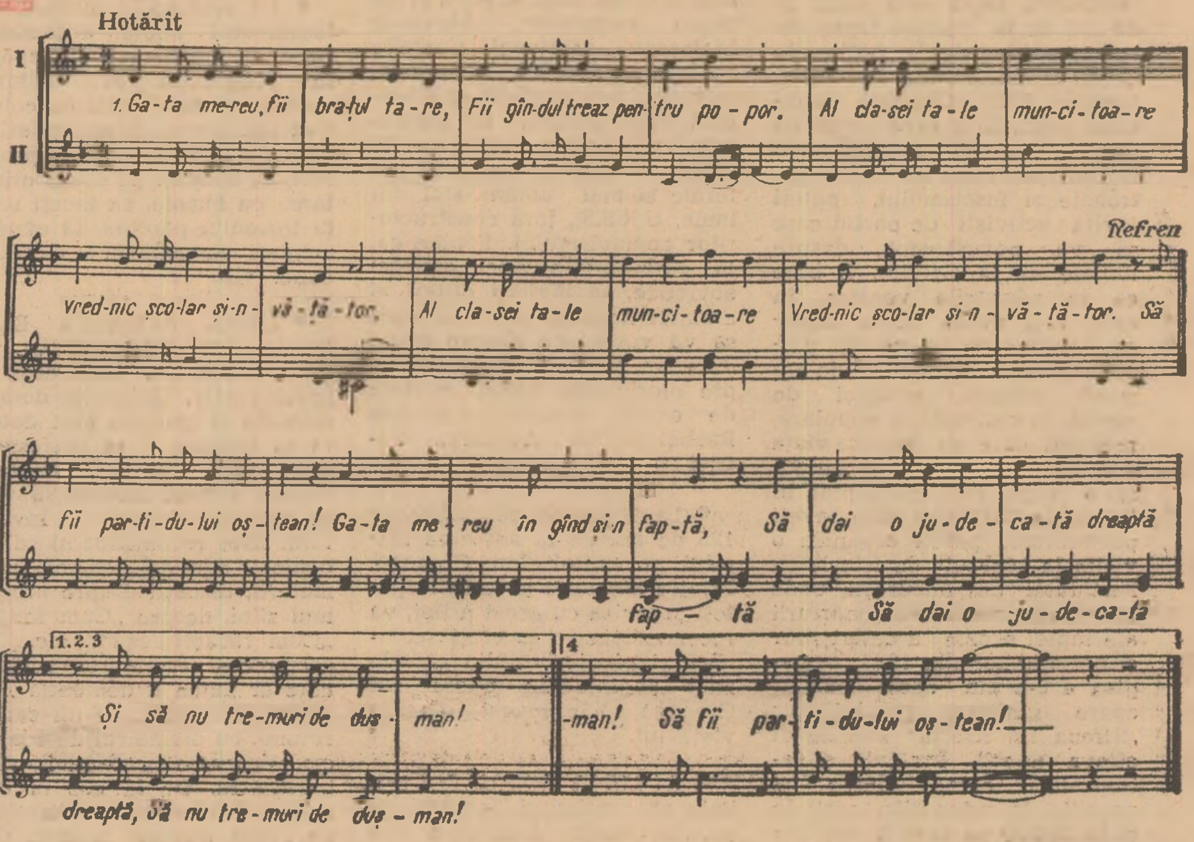
Deunăzi, am aflat cu bucurie despre o nouă victorie pe frontul socialismului.

Comitetele regionale Banat și Cluj ale P.M.R. au raportat cu legitimă mîndrie conducerii partidului, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej încheierea colectivizării agriculturii în regiunile Banat și Cluj.

Aceasta constituie o victorie importantă, care apropie și mai mult clipa cînd procesul de colectivizare se va încheia în întreaga țară, îndeplinindu-se astfel înainte de termen sarcina trasată de cel de-al III-lea Congres al Partidului, în ce privește dezvoltarea agriculturii socialiste.

Pionieri și școlari, învățați acest cîntec pentru serbările voastre

Să fii partidului oștean!

Versuri: MIHAI BENIUC — Muzica: MATEI SOCOR

Gata mereu, fii brațul tare,
Fii gîndul treaz pentru popor,
Al clasei tale muncitoare
Vrednic școlar și-nvățător.
Refren:
Să fii partidului oștean!
Gata mereu în gînd și-n faptă.
Să dai o judecată dreaptă
Și să nu tremuri de dușman!

În prima linie te-aruncă,
Nu pregeta, nu lincezi,
Spor socialist de ore-muncă
Dăruie țării, zi de zi.
Refren

Iar cînd se cere bărbăție,
Te-nscrie primul voluntar.
Și biruința ta să fie
Steag pus pe zidul adversar.
Refren

Tu ești chezașul fericirii
Veacului glorios și nou.
Răspunzi de pacea omenirii —
Ești comunist, fii deci erou!
Refren

O întîlnire de neuitat

Sîntem cu douăzecișicinci - treizeci de ani în urmă, pe o stradă de la periferia orașului. E noapte. În colț apare o fată, îmbrăcată sărăcăcios dar cu o ținută dreaptă, fermă. Nu are n... mult de două zeci de ani. Privește cu fereală în jur. Din întuneric se desprinde un tînăr de aceeași vîrstă. Poartă o bluză albastră, pătată de ulei. Fără vorbe de prisos, fata îi întinde cîteva foi de mărimea unui caiet obișnuit. Pe fiecare stă scris, mare, sub text: „Citește și dă-l mai departe!" Pe neașteptate, răsună țignalul unui polițist. Se aud pași care se apropie în fugă. Cei doi schimbă o privire de rămas bun și se fac nevăzuți, în direcții opuse.

...Pionierii din Tulucești ascultă cu răsuflarea tăiată. Tovarășul Avram Lăptoiu, prim-secretar al Comitetului regiona U.T.M. Galați, le povestește, în cuvinte simple, emoționante, despre glorioasele tradiții de luptă ale uteciștilor. El arată că încă de la înființarea sa, Partidul Comunist din Romînia s-a preocupat de organizarea tineretului, de atragerea lui în lupta împotriva exploatării capitaliste. Cum trăiau pe vremea aceea tinerii muncitori? **Într-un ziar din 1930 se arăta situația grea a ucenicilor:** „Sîntem 16 ucenici interni la Fabrica „Țaranca" din București, muncim de la 6 dimineața pînă la 11—12 noaptea, cîte o dată și mai tîrziu, iar în schimbul muncii noastre primim bătaie. De mîncare ni se dă niște lături pe care deseori nu le putem mînca, deși sîntem flămînzi". **Sau, într-o plîngere a unor tineri din Galați, datînd din aceiași ani întunecați:** „Sîntem lucrători minori între 14—16 ani și nu avem nici un sprijin din nici o parte, părinții noștri sînt șomeri, parte din ei muncitori în port și iarna nu au de lucru iar noi dacă vom fi concediați înseamnă să rămînem muritori de foame. Am lucrat toată vara cîte 12 ore pe noapte în cea mai neagră mizerie. Acum, în toiul iernii, patronii vor să ne dea afară, să rămînem muritori de foame după ce s-au servit toată vara de noi ca de niște vite de muncă".

Cum se putea pune capăt acestor îngrozitoare stări de lucruri? Răspunsul se afla scris cu claritate marxist-leninistă pe foile luminoase care îndemnau: „Citește și dă-l mai departe". Utecìștii au înțeles că drumul spre o viață mai bună este acela al luptei sub conducerea comuniștilor, o luptă curajoasă, neîmpăcată împotriva patronilor și moșierilor, exploatatori sîngeroși.

Tovarășul Avram Lăptoiu evocă episoade din activitatea utecìștilor, amintește numele unor tineri luptători neînfricați, devotați pînă la sacrificiu partidului, cum au fost Filimon Sîrbu, Vasile Roaită, Constantin Godeanu și atîția alții. El evocă apoi fapte din ce în ce

OVIDIU ZOTTA

(continuare în pag. 2-a)

Goarnele au vestit marea sărbătoare! În unitatea Școlii de 4 ani din comuna Grădiștea, regiunea București, cei mai merituoși școlari vor intra în rîndul organizației de pionieri.

Fotografia noastră i-a surprins în momentul cel mai emoționant — al primirii cravatelor roșii.

Din viața pionierească

Dragi pionieri, pagina „Din viața pionierească" va publica d. acum, la începutul fiecărei luni, o rubrică conținînd recomandări care să vă ajute la întocmirea programelor de activități ale detașamentelor voastre. Ele vă vor orienta asupra principalelor activități pe care urmează să le organizați ținînd seama de evenimentele care au loc, de aniversările scumpe nouă, tuturor, de anotimpul în care ne aflăm etc.

Începem cu luna FEBRUARIE.

● ÎN ACEASTĂ LUNĂ se împlinesc, după cum știți, 29 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor de la Atelierele C.F.R. „Grivița", din 15—16 februarie 1933. Cinstind amintirea ceferiștilor care, conduși de partid, au dat în acel an o ripostă puternică ofensivei patronale și fascismului, puteți invita activiști de partid care să vă povestească despre luptele de la Grivița. E bine ca în adunările voastre, în care veți evoca acele istorice evenimente, să vorbiți despre realizările înfăptuite de oamenii muncii, conduși de partid, în anii puterii populare, realizări care au făcut ca viața voastră să fie așa cum au visat-o și cei care au luptat în februarie 1933. Cei care aveți posibilitatea puteți organiza o vizită la Muzeul de Istorie a Partidului din București, unde se găsesc emoționante mărturii ale luptei eroice a ceferiștilor și petroliștilor din 1933. **În pagina a 8-a din acest număr, apare cîntecul revoluționar „Sirena lui Roaită" precum și cîteva poezii. Învățați și interpretați acest cîntec și poeziile la adunările, vizitele și întîlnirile pe care le veți organiza cu prilejul împlinirii a 29 de ani de la luptele ceferiștilor de la Atelierele C.F.R. „Grivița".**

● O ALTĂ SĂRBĂTOARE EMOȚIONANTĂ : 23 Februarie, Ziua Armatei Sovietice. Arma-

V-ați alcătuit programele de activități ?

Cîteva recomandări

ta sovietică este cea care a nimici. hitlerismul, zdrobindu-l în însuși bîrlogul lui și eliberînd popoarele de teroarea fascistă. Armata sovietică este cel mai puternic scut al păcii și fericirii oamenilor. Alexandr Matrosov, căpitanul Gastello au fost militari sovietici, cosmonauții Iuri Gagarin și Gherman Titov poartă, de asemenea, cu mîndrie, uniforma de ofițeri ai armatei celui mai puternic și mai uman stat din lume, U.R.S.S., țara constructorilor comunismului. E bine ca, la sărbătorirea Zilei armatei sovietice, să invitați ofițeri ai armatei noastre populare care să vă vorbească despre frăția de arme romîno-sovietică, despre glorioasele bătălii purtate de ostașii sovietici în Marele Război pentru Apărarea Patriei

● La 1 martie se împlinesc 125 de ani de la nașterea marelui povestitor Ion Creangă. Printre acțiunile pe care le puteți organiza cu acest prilej, vă recomandăm să le citiți școlarilor și pionierilor din clasele mici pagini din opera lui Creangă, să le povestiți despre viața lui.

● ÎN LUNA FEBRUARIE trebuie să continuați pregătirile pentru fazele următoare ale Concursului cultural-artistic. Includeți în programul formațiilor voastre noi poezii și cîntece dedicate partidului și patr i, scenete cu subiecte din viața pionierească. Pentru a le reprezenta, nu așteptați întrecerile ; pînă atunci, prezentați spectacole la căminele culturale și la serbările școlare.

● MICII NATURALIȘTI au și ei o lună bogată, în care se vor efectua lucrări specifice anotimpului în pepiniera de pomi și în livadă, precum și lucrările privind cultura legumelor, floricultura. În legătură cu toate acestea, puteți afla amănunte în articolul **„Ce lucrări trebuie să execute micii naturaliști în luna februarie pe loturile experimentale, în răsadnițe și sere ?" care apare în pagina a 6-a din acest număr.**

● ÎN ACEASTĂ LUNĂ, detașamentul poate organiza o excursie. Includeți neapărat în programul ei vizitarea unei gospodării agricole colective sau a unei întreprinderi. E bine ca, în funcție de împrejurări, să aplicați pe drum orientarea cu busola, să faceți schița traseului parcurs, să experimentați semnalizarea cu fanioane.

● LUNA ACEASTĂ E A DOUA DIN TRIMESTRUL II, deci marchează jumătatea anului școlar. Unitățile, detașamentele și grupele sînt datoare să inițieze și să desfășoare cele mai potrivite și mai folositoare acțiuni menite să vină în sprijinul muncii de învățătură. Este recomandabil să organizați adunări dedicate unor materii, discuții despre programul zilei, despre „Cum învăț", „Cum recapitulez ?" etc. Vă propunem următoarea acțiune, care ar putea fi denumită „Barometrul clasei". Pe un carton rotund, cu diametrul de cca. 50 cm., desenăm cadranul unui barometru. De la caz la caz, notăm în dreptul indicațiilor de „timp frumos" numele pionierilor fruntași sau grupele fruntașe la învățătură, iar la „precipitații", „timp friguros", etc., pe cei care iau note slabe, grupele care nu organizează activități în sprijinul muncii de învățătură etc. Cîteva caricaturi și scurte epigrame vor spori eficacitatea „Barometrului clasei".

● ÎN MULTE LOCURI, gheața patinoarelor naturale e încă bună. Organizați mici cursuri de patinaj, competiții, ștafete pe gheață etc. Ele vă vor ajuta în a vă pregăti să îndepliniți condiția cerută de distincțiile pionierești cu privire la patinaj.

★

În afară de acțiunile recomandate aici puteți organiza și alte activități interesante, în funcție de condițiile pe care le aveți în școala, comuna, orașul vostru, în funcție de programul de activități al unității.

Scrieți-ne cum ați folosit aceste recomandări, ce acțiuni ați organizat, ce aspecte din experiența voastră doriți să împărtășiți celorlalți pionieri.

Nu-i de loc un lucru neînsemnat să știi să mergi civilizat pe stradă, să traversezi cînd trebuie, să eviți accidentele, să nu încurci circulația. De aceea, pionierii claselor a VII-a de la Școala de 8 [illegible] nr. 76 din București au hotărît să explice școlarilor în amănunt regulile circulației. Iată-l în fotografie pe pionierul Țurca Mihai din clasa a VII-a A explicînd unui grup de școlari mici aceste reguli.

Un alt aspect al muncii pionierilor din această unitate în rîndurile școlarilor mici : Niculescu Eugenia îi învață pe viitorii pionieri cîntecul „Salutul cravatelor roșii".

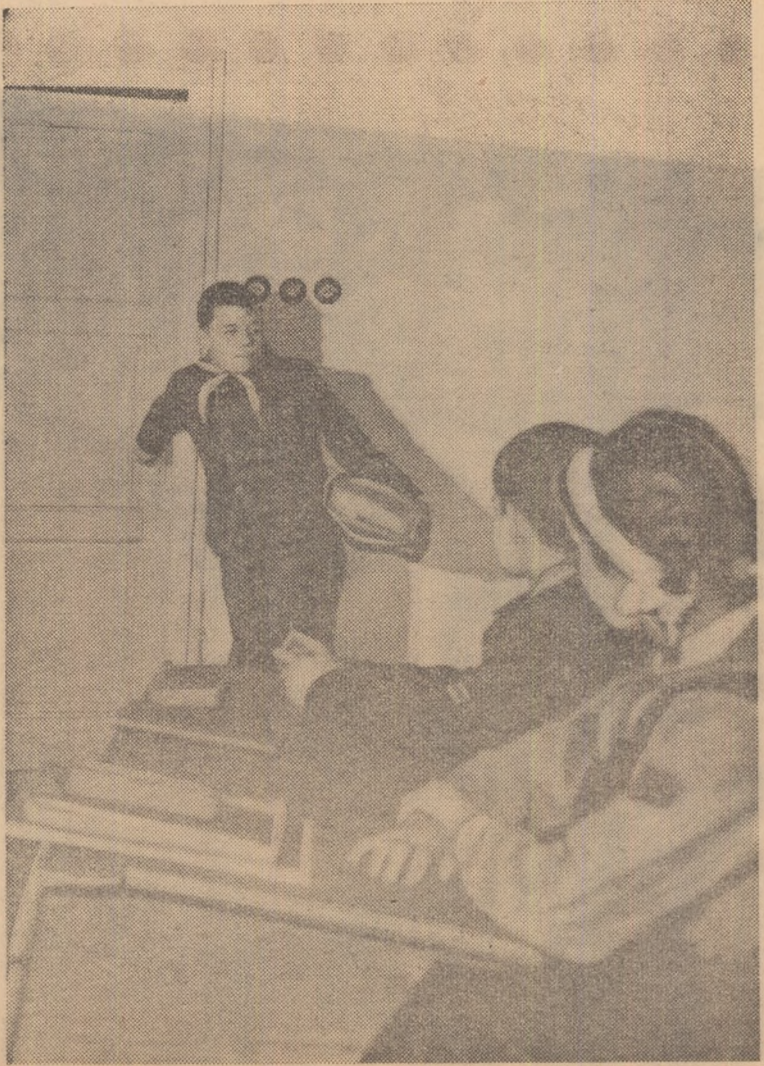
Despre simbolurile pionierești

Una dintre cele mai interesante adunări pe care le-au organizat în ultimul trimestru pionierii detașamentului nostru a fost aceea dedicată semnificației simbolurilor pionierești. Am ținut această adunare într-o sală unde am aprins... „focul de tabără". Nu era, firește, un foc adevărat ci un decor, cu beculețe roșii printre vreascuri. Dorina, o școlăriță din clasa a II-a A, care se pregătește să devină pionieră, a început prin a întreba despre simbolurile noastre pionierești. Adunarea s-a desfășurat deci sub forma unei șezători în jurul „focului de tabără". Pionierii au povestit în cuvinte calde, pline de poezie, despre semnificația cravatei roșii, despre drapelul nostru... Oprea Doina, Filip Mircea, Hermeliu Rozica, Penciu Iordan, Dinescu Viorica, Mănăstireanu Ecaterina, Dimitrescu Georgeta, Neagu Jana și Cacenco Constantin au vorbit în... versuri ! Am recitat și eu o poezie despre steagul roșu de luptă al clasei muncitoare.

A fost o adunare reușită, pe care n-o vom uita. Ne vom strădui ca și celelalte adunări pe care le vom organiza să fie la fel de bune.

POPOVICI DOINA
cl. a VI-a A, Școala de 8 ani nr. 26, Galați

N. R. După părerea noastră, pionierii din detașamentul Dorinei au procedat bine organizînd o astfel de adunare. E bine ca și în detașamentele voastre să vă gîndiți c[illegible] adunări, discuții, șezători ați pu[illegible]tea pregăti pe această temă. V[illegible] recomandăm ca la aceste acțiun[illegible] să-i invitați și pe școlarii di[illegible] clasele mici, în felul acesta din[illegible]du-le posibilitatea să afle noi lu[illegible]cruri despre organizația de pionieri.

„Iar ai întîrziat !" spun privirile mustrătoare ale colegilor. „Este ultima oară !" le răspunde Dimitriu Constantin din clasa a VI-a E de la Școala de 8 ani nr. 5 din București. Negreșit, Constantin trebuie să-și respecte promisiunea !

O întîlnire de neuitat

(urmare din pag. 1-a)

mai apropiate de anii noștri. Astăzi, în patria noastră socialistă, utemiștii, continuînd glorioasele tradiții ale U.T.C., participă cu entuziasm, alături de întregul popor muncitor, la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid pentru înflorirea necontenită a patriei socialiste. Tovarășul Lăptoiu povestește despre succ..ele tinerilor muncitori și colectiviști din regiunea Galați, arată cum contribuie ei la îmbunătățirea calității produselor, cum își îmbogățesc necontenit cunoștințele politice și profesionale.

— Dar noi știm că nici voi, pionierii, nu vă lăsați mai prejos ! Pentru notele voastre bune, pentru felul în care participați la acțiunile patriotice, meritați felicitări. E bine că voi, cei din Tulucești, vă străduiți să contribuiți la înflorirea gospodăriei voastre colective, că vă pregătiți să deveniți buni colectiviști. Să vedem, ce ați mai putea face ?

Și pionierii s-au sfătuit îndelung cu tovarășul prim-secretar. Astfel, au hotărît ca în primăvară să participe la plantările de puieți, să crească albine și viermi de mătase, [illegible] meargă la grădina gospodări[illegible] colective unde să ajute la p[illegible]vit și la rărit, să se ocupe [illegible] la sectorul zootehnic — de î[illegible]ngrijirea viteilor, să experime[illegible]teze pe lotul școlar diferite s[illegible]iuri de plante... Într-un cuvî[illegible] o discuție rodnică, în urma c[illegible] [illegible]ia activitatea unității va [illegible]veni mai interesantă, mai b[illegible]gată.

Și voi puteți organiza, dr[illegible] cititori, asemenea întîlniri [illegible] activiști de partid și de s[illegible] cu muncitori și colectiv[illegible] fruntași.

Flutură cravatele roșii

Dragă redacție

Sînt elevă în clasa a II-a la Școala de 4 ani din comuna Șiria, raionul Arad. Nu de mult am avut o mare bucurie, cea mai mare bucurie din viața mea. Am fost primită în rîndurile organizației de pionieri. Nici nu vă puteți închipui cît de mult am așteptat această zi, cînd tovarășa instructoare mi-a înnodat cravata roșie la gît. Acum sînt pionieră și prima mea sarcină — de a fi întotdeauna în frunte la toate activitățile obștești, o voi îndeplini, căci așa trebuie să fie un adevărat pionier.

OLARIU MARIA
cl. a II-a
Școala de 4 ani Șiria,
regiunea Banat

Sărbătoare în unitate

Numărul pionierilor din unitatea noastră a crescut, i-am primit în rîndurile noastre pe cei mai buni școlari din clasa a III-a. Înainte de sărbătoarea primirii cravatei roșii, noi, pionierii din alte detașamente, i-am vizitat în clasă, le-am vorbit despre angajamentul solemn al pionierului, despre cravata roșie și drapelul unității. Apoi i-am învățat să rostească angajamentul solemn, le-am povestit despre faptele de eroism ale pionierilor sovietici din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Dar iată că a sosit și ziua mult dorită de micii școlari. Printre cei ce așteaptă să primească cravata se află Păpătoiu Elena, Ursuleț Vasile și Bucur Valeria care au obținut pînă acum numai note foarte bune.

Clipele se succed parcă mai încet ca de obicei. După ce au rostit emoționați angajamentul solemn, tovarășa instructoare superioară le-a prins la gît cravatele roșii. Iată-i acum pionieri. Ochii le sînt plini de bucurie căci dorința lor scumpă s-a transformat în realitate.

PANA ANA
președintă de unitate
Școala de 8 ani Cislău
regiunea Ploiești

După primirea cravatelor roșii — primul salut al pionierului!

Lumea microorganismelor nu mai poate fi o taină. Cu ajutorul aparatelor, ea poate fi cunoscută și studiată. Și, după cum se vede, acest lucru poate deveni o pasiune pentru micii cercetători...

...S-A ÎNTÎMPLAT

Într-o zi, pe la începutul anului școlar, la gazeta de perete a unității a apărut un articol. „Cum îmi pregătesc temele" era intitulat. Și Drăgan Cecilia, autoarea, dădea acolo o mulțime de sfaturi. „Mai întîi, învăț bine lecția și apoi îmi fac temele", scria ea. „Prima materie cu care încep să învăț e matematica sau fizica, obiecte mai grele", arăta ea mai departe în articol.

De la apariția articolului n-a trecut mult timp și Cecilia a fost ascultată chiar la matematică. Nu știu cum s-a făcut dar a primit nota 5.

— S-a... întîmplat! a spus ea pionierilor. Mai vedem noi!

Și, într-adevăr, pionierii au avut ce vedea. Cînd a fost ascultată din nou la matematică, Cecilia a primit nota 7.

— Ați văzut? a sărit ea bucuroasă. V-am spus doar!

Se bucurase prea devreme, căci a doua zi a fost ascultată la fizică.

— Puțin, i-a spus tovarășul profesor. Ai numai nota 5.

Cecilia n-a mai spus de data aceasta nimic. Au vorbit în schimb pionierii.

— Poți să înveți bine, ba chiar foarte bine. Dar nu vrei! O zi înveți, alta nu. Un obiect îți place și îi dai importanță, la celelalte nici nu deschizi cartea, îi spuse cu asprime Mureșan Maria, președinta detașamentului.

— Învățătura este o îndatorire importantă, permanentă, adăugă și Sahiu Cristofor. Ce ai să te faci în viață dacă acum înveți numai cînd ai... chef?

A vorbit și Cecilia. Greșise. Și-a dat seama de aceasta și nu mai avea nici un rost să nu recunoască. Recunoașterea de fapt s-a arătat în săptămînile următoare. La fizică — 10, la naturale — 9, la teza de matematică, tot 9. Și, pe trimestrul doi, Drăgan Cecilia, de la Școala medie Bolyai Farcaș din Tîrgu Mureș, se străduiește să învețe bine în fiecare zi, așa cum de fapt arătase cîndva în articolul de la gazeta de perete... Se poate spune că, în sfîrșit, a străbătut drumul de la vorbă la faptă.

GETA COSTIN

de IOSIF MORARIU
comandant de aeronavă

Pentru că sînt aviator — comandant de aeronavă — vă așteptați, probabil, să vă povestesc despre zboruri, despre vreo întîmplare deosebită, despre curajul tovarășilor mei de muncă. Desigur, aș putea să fac și lucrul acesta. Însă altceva vreau să vă spun...

Ați auzit despre altimetru? El este aparatul care îți indică altitudinea, înălțimea la care te afli in orice moment, de aceea este nelipsit din orice avion. Ei bine, este nevoie ca, de fiecare dată cînd pilotul pleacă în cursă, pe lîngă celelalte pregătiri, să aibă grijă să regleze și altimetrul. Este de la sine înțeles că în munca noastră nici cea mai mică neglijență nu este permisă, că nu se poate face nimic cu superficialitate, de mîntuială. Să ne gîndim numai la acest aparat. Un milimetru eroare la scara altimetrului dă 10 m eroare la înălțime. Si atunci toate comenzile se greșesc. Lucrul acesta însă nu se întîmplă. Și eu, și tovarășii mei trebuie să răspundem încrederii oamenilor. Ori de cîte ori plec în cursă simt o mare bucurie, și, de ce să nu recunosc, chiar și... mîndrie. Doar atîția oameni au încredere în mine și tovarășii mei, în pregătirea noastră. Îi privesc cum se urcă liniștiți în avion, cum se așază în fotolii, își deschid o carte sau privesc cu plăcere pe fereastră. Sînt tineri, vîrstnici, copii. De îndată ce avionul se desprinde de la pămînt, știu că ochii tuturor se îndreaptă spre altimetru. Ei văd cum îi ridic sus, tot mai sus, în înaltul cerului. Dar ei nu se tem, au încredere în mine. Aceasta, pentru că să știți, dragi prieteni, mai există un altimetru. Este drept, unul nevăzut. Dar el indică la ce înălțime a curajului, a pregătirii, a cinstei, a respectului pentru oameni, a dragostei pentru muncă te-ai înălțat. Și indicatoarele sînt faptele de fiecare zi. Desigur, vi se încredințează și vouă adesea diferite sarcini. Și, fie că sînt mai grele, fie că sînt mai ușoare, vă străduiți să le îndepliniți cum se poate mai bine. Numai așa vi se poate încredința îndeplinirea altei sarcini, apoi a alteia...

Și, în cele din urmă vi se încredințează volanul unei mașini, vi se încredințează strungul, tractorul, poate chiar avionul. Ca să meritați însă această încredere, trebuie ca încă din școală, de cînd începeți să cunoașteți atîtea lucruri despre lume, să vă formați ca oameni perseverenți, bine pregătiți, cu cunoștințe multe, curajoși și cinstiți. Numai așa puteți răspunde încrederii oamenilor, încrederii acordate de poporul nostru muncitor.

PRIMA LECȚIE...

— Acum am terminat de învățat, nu mergem? Și fiindcă i s-a părut că nu înțeleg despre ce e vorba, îmi arătă cănița albă pe care o aveam în mînă: ni-ai promis doar, adăugă el, ridicîndu-se de pe scaun...

Scrinciobul

— Așadar, caolinul este materia de bază, se interesă Mihăiță. Și adăugă în carnețel: un fel de praf de culoare cenușie. Mult s-a mirat Mihăiță cînd a văzut, în sala alăturată, praful acesta prefăcut de niște mașini speciale într-o pastă lipicioasă, ca argila. Cum de-or fi ieșind farfurii albe ca omătul din lutul acesta? s-a întrebat nedumerit. Cum, avea să afle mai tîrziu. Deocamdată, se opri curios lingă un muncitor care lucra la un strung vertical, pe axul căruia se afla un mulaj din ipsos, de forma farfuriei, și care se rotea cu repeziciune. Cîteva clipe, și turta de caolin, aplicată pe mulaj, lua forma acestuia: farfurie ca formă, dar... cu înfățișare de lut!

— Mihăiță!

Băiatul tresări. Se apropie de locul unde eram, zîmbind.

— Ce-i asta? Parcă-i scrînciob, cu polițe!

Automat, uscătorul, utilaj modern cu care a fost înzestrată nu de mult fabrica de porțelan din Cluj, pare un adevărat scrînciob. Polițele pe care se odihnesc cîte douăsprezece farfurii urcă și coboară de cîteva ori distanța unui etaj și... vasele s-au uscat. Dar, mai au încă mult pînă să capete strălucirea albă. N-au văzut încă focul!...

Căprioarele

— Ce aveți în vasul ăsta?

— Căprioare! rîse fata. Să le vezi cum fug dacă răstorn vasul...

Mihăiță nu pricepu nimic la început. Cum pot să stea căprioarele în apa tulbure licărind în vas?

Rîse și el însă cînd văzu pe tînăra pe care o întrebase, desfăcînd un fel de cutii de ipsos. Dinăuntru, ieșeau la iveală căprioare suple, cu picioare subțiratice. Și nu numai căprioare, ci și ursuleți botoși, lei cu coama zburlită, păsări de tot felul.

— Aci e secția bibelouri, — spuse aceeași tînără muncitoare. Cutiile pe care le vezi, au pe dinăuntru, scobită, forma bibelourilor. Pe orificiul aflat deasupra, se toarnă soluția fluidă de caolin. Și...

Căprioarele, ursuleții și păsările de tot felul îl priveau din toate părțile pe Mihăiță. Curioase, convingătoare...

Porțelanul își arată fața

Ne-am oprit în fața unui cuptor uriaș. Se aud din interior flăcările duduind. Bat puternic cu aripile dogoritoare în pieptul cărămizilor.

Să-și arate porțelanul fața! Flăcările îi dau strălucirea albă!...

— Dar cum de nu se sparg farfuriile, bibelourile? Doar se ard la o temperatură de 800 de grade! Și nu odată, ci de două ori!

— Ba de trei ori, dacă avem în vedere vasele decorate. Numai astfel se pot imprima florile și desenele colorate, aplicate cu migală de iscusitele decoratoare pe care le-ai cunoscut în secția de sus. Cum de nu le sparg flăcările? Fiecare din zecile și sutele de mii de vase de porțelan, e îmbrăcat într-o carcasă — așa-numita „cămașă refractară". Aceasta îl ferește de bătaia directă a flăcărilor...

Mihăiță a dat să închidă carnețelul. Multe își notase el, multe învățase din această vizită, — fusese o adevărată lecție. Și-a mai aruncat însă odată privirea pe ultima foaie. Reciti: Viorica Cociș, comunistă, studentă la cursurile serale ale politehnicii, Gheorghe Pura, utemist, Maria Mureșan, utemistă, Liliana Iobăgel, utemistă, Maria Șerban, utemistă, decoratoare, Magda Fodor și Incze Zolta, decoratori, elevi la școala populară de artă...

...Cîțiva dintre harnicii muncitori clujeni, care știu să facă porțelanul ce-și află firesc locul în casa oricărui om al muncii — frumosul porțelan romînesc cu strălucire albă ca zăpada.

AL. DINU IFRIM

— Bună dimineața, copii!

— Bună ziua!... răspund politicoși copiii, ridicîndu-se în picioare. Apoi, după ce s-au salutat, se așază pe scăunelele lor mititele. Și continuînd un program dinainte început un băiat, Tucudeanu Mircea, în vîrstă de 5 ani, recită de zor o poezie. Mă uit și eu la Mircea și constat că are ochi frumoși, mari, rotunzi, dar că-i lipsesc doi dinți de sus și unul de jos. Ce să-i faci? Vîrsta!...

De la tovarășa directoare, Maria Cismaș, aflu că grădinița a împlinit doisprezece ani de existență. Ca și gospodăria colectivă de aci, din Sîntana, regiunea Crișana. Copiii au tot ce le trebuie, hrană bună, jucării, iar tovarășul președinte Gheorghe Goina se ocupă foarte mult de grădiniță (livada gospodăriei este în primul rînd un bun al celor mai mici locuitori — copiii de la grădiniță.

Dar nu numai joaca și plimbarea este în atribuția lor. Există o adevărată tra...ție în grupa mare, în rîndul celor care urmează să plece la școală. În acest sens, se fac vizite la orele clasei I-a, de către copii, ca să se constate... „cum e la școală". Și, bineînțeles, chiar după prima zi de școală, micii elevi vin la grădiniță și povestesc cu foarte multe amănunte... cum e la școală.

★

— Să veniți să ne vizitați la vară, la Moneasa.

— Dar ce, vă schimbați reședința?

— Da. Copiii din grupa mare, care ne părăsesc, merg la munte, la Moneasa. La vila gospodăriei. Noi deschidem seria. În cele două etaje, terasă, parc nesfîrșit și alte lucruri minunate, micuții petrec 21 de zile, după care, vin la odihnă părinții copiilor, colectiviștii...

„Să veniți la vară, la noi, la Moneasa"... Și cu gîndul, pornisem nerăbdătoare, de pe acum. Îi vedeam pe cei mai mici cetățeni ai comunei, desfătîndu-se, petrecînd minunat zilele copilăriei lor fericite.

E. SKIBINSKY

Scrisoare din sat

Datorită faptului că părinții noștri și-au unit pămînturile laolaltă, formînd o gospodărie colectivă, au obținut recolte bogate. Mulți dintre ei și-au ridicat astfel case noi, spațioase, iar lumina electrică arde peste tot.

Dar despre cîte lucruri nu se poate scrie! Avem în sat două magazine luminate cu neon. Există aci mobilă nouă — cu care oamenii își înfrumusețează casele — motociclete, televizoare. Numai în ultimul timp s-au instalat la noi 8 televizoare, cumpărate de la magazinele din sat.

Activitatea culturală, de asemenea, este foarte interesantă. Sala căminului cultural s-a modernizat, avem aci o bibliotecă cu peste 10.000 de volume, unde găsim cele mai felurite cărți, atît literare cît și agrozootehnice. De multă prețuire se bucură echipa de teatru ce funcționează pe lîngă cămin, precum și fanfara și orchestra.

La noi în școală sînt atît copii romîni cît și germani. Cu toții trăim în prietenie și ne însuflețește aceeași dorință: să obținem rezultate cît mai frumoase la învățătură și în activitatea obștească.

WONNER DIETHELM
cl. a V-a B
Școala de 8 ani din comuna Șercaia, regiunea Brașov.

Cursurile agrozootehnice constituie o adevărată școală a recoltelor bogate. Fotografia înfățișează un cerc agrozootehnic de la Gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" din comuna Stoicănești, regiunea Argeș. Dumitru Tudose, președintele G.A.C., le explică colectiviștilor metodele ce trebuie folosite pentru a se obține cantități mari de porumb la hectar.

TESĂTOARELE

Instantaneu

O fată tînără, veselă. Muncește cu zîmbetul pe față. Aplecată ușor asupra firelor ce fără oprire urzesc țesătura, ea le controlează mersul, își plimbă degetele la suveici, urmărindu-le vibrația, privește cu atenție, surîzînd țesăturii colorate ce se așterne netedă, luînd naștere centimetru cu centimetru sub ochii ei. La un moment dat, stînd cu spatele la unul din războaiele la care lucrează, utemista Dumitra Chirivilă era cît pe ce să scape din vedere: s-a rupt firul de la suveică. Nedisciplinat, firul rupt e pornit pe rele; asta înseamnă defecte la țesătură :dungi, rărituri. Dar vecina Dumitrei, Maria Mateaș, a observat la vreme. Nu putea să lase firul să-și facă de cap. O clipă, și Maria a fost lîngă Dumitra. I-a strigat să oprească mașina. Apoi, firul a fost adus la ordine. Din nou, zîmbetul vesel înflorește pe chipul Dumitrei, al Mariei, al celorlalte țesătoare.

A fost vorba de o faptă obișnuită de la Uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală. Tuturor li se pare cît se poate de firesc să fii atent, grijuliu nu numai față de propria-ți muncă, ci și față de munca tovarășului tău.

Cîte nu se petrec chiar într-o zi obișnuită de muncă! Mașinile au cîntecul lor masiv, neîntrerupt. Iar inima celui care muncește înalță și ea un cîntec nou, entuziast, nespus de frumos: cîntecul muncii avîntate, cîntecul acelor fapte, care, deosebite sau cît se poate de firești, își au fiecare sensul lor grăitor.

M. DIACONU

A XVI-a aniversare a proclamării R. P. Ungare

Pécsul a întinerit

Ca toate oraşele şi satele din R.P. Ungara, în anii puterii populare a întinerit şi Pécsul — cunoscut centru cultural.

Oraşul are o veche tradiţie culturală. Există aci o Facultate de medicină şi una de drept, şcoli superioare de pedagogie, un teatru, muzee importante.

Pe vremea capitaliştilor şi moşierilor însă, fiilor de muncitori nu le era permis să se bucure de lumina cărţilor. Aşa se face că în cartierul muncitoresc „Meszes Telev" — din oraşul Pécs — format pe atunci din cocioabe şi barăci, în care se aflau un mare număr de copii, nu exista nici o şcoală!

Anii puterii populare însă au adus schimbări profunde şi în domeniul învăţămîntului — copiilor de muncitori le-au fost deschise larg porţile tuturor şcolilor. Aproape jumătate din numărul şcolilor elementare existente acum la Pécs au fost construite în ultimii ani şi ele însumează 88 săli de clasă, la care se adaugă laboratoare înzestrate cu cele necesare, precum şi săli spaţioase de festivităţi şi de sport. Există în oraş şi 10 şcoli medii, în care învaţă aproape 5.000 de elevi.

Cît priveşte fostul „cartier al barăcilor" de altădată, a dispărut. Locul cocioabelor l-au luat blocuri moderne, elegante, iar cei mici, la fel ca mulţi copii din oraş învaţă într-o şcoala nouă, de toată frumuseţea.

★

Schimbări importante s-au petrecut în anii puterii populare în viaţa satului maghiar. Aşa, de pildă, în regiunea Zala, una dintre cele mai înapoiate în trecut, lampa lui Ilici a pătruns pînă în cele mai îndepărtate cătune. Din cele 262 de comune existente aci, 239 au fost electrificate în întregime.

Radioul, televizorul, ca şi cinematograful de altfel, sînt lucruri fireşti în viaţa noului sat maghiar.

La clubul muncitoresc al Uzinei de locomotive şi vagoane din Budapesta vin adesea foarte mulţi copii. Fii ai muncitorilor din uzină, copiii au la dispoziţie tot ce le trebuie pentru a desfăşura o activitate plăcută, educativă.

Fotografia înfăţişează un aspect de la cercul micilor electricieni.

Impotriva fascismului

Poate aţi citit, copii, în ziare...

Sau poate aţi aflat de la radio despre ceea ce se petrece în Algeria...

Sătul de robia colonială, viteazul popor algerian s-a ridicat cu arma în mînă, să-şi elibereze patria de sub jugul colonialiştilor francezi.

Războiul murdar, pe care armatele imperialiste franceze îl poartă de ani şi ani împotriva poporului algerian e înfierat şi de poporul francez, e înfierat de toate popoarele lumii. Iată de ce, în mai multe rînduri, guvernanţii francezi s-au văzut nevoiţi să ducă tratative cu reprezentanţii eroicului popor algerian. Aceste tratative n-au fost pornite din dorinţa sinceră a guvernului francez de a se pune capăt războiului din Algeria... Totuşi, ultracolonialiştii [1]) s-au speriat. Sprijiniţi de marii proprietari de pămînt europeni din Algeria şi de vîrfurile reacţionare ale armatei, ei au hotărît să sugrume orice încercare, cît de palidă, care ar putea duce într-un fel sau altul la acordarea independenţei Algeriei. Ei s-au unit într-o organizaţie fascistă secretă — „Organizaţia Armată Secretă" (O.A.S.) şi, constituiţi în bande înarmate, ucid, terorizează, şantajează pe toţi acei care nu le sînt pe plac.

Ziarele şi ştirile ce sosesc din Franţa aduc zilnic noi date despre crimele celor din O.A.S. În Algeria sau în Franţa, pe multe din cadavrele celor ucişi, banditii fascişti prind un bileţel cu iniţialele O.A.S. — adevărate însemne ale fascismului. Numai la 26 ianuarie, fasciştii din O.A.S. au ucis în Algeria 10 oameni şi au rănit alţi 26. În aceeaşi zi, la Kouba (o suburbie a oraşului Alger) o bandă de fascişti din O.A.S. a pătruns în şcoală şi a ucis cu bestialitate pe director şi pe un şcolar de 13 ani.

Şi crimele O.A.S. se pot număra cu sutele. Ei atacă cu bombe sediile Partidului Comunist Francez, ucid activişti progresişti francezi, muncitori care se pronunţă pentru încetarea războiului din Algeria.

Dar deşi fasciştii se bucură de îngăduinţa autorităţilor burgheze din Franţa, mase largi de oameni ai muncii, intelectuali progresişti, toţi cei care doresc încetarea războiului din Algeria, înfierează, în uriaşe mitinguri care au loc la Paris şi în alte oraşe ale Franţei, acţiunile O.A.S.

În crimele bestiale ale O.A.S., ei văd fascismul, odiosul fascism care a făcut omenirii atîta rău.

Sub conducerea Partidului Comunist Francez, poporul francez spune un „Nu"! hotărît bandiţilor din O.A.S. şi sprijinitorilor lor — marii rechini capitalişti. Fascismul nu va trece!

[1]) Ultracolonialiştii — cele mai reacţionare vîrfuri ale colonialiştilor care nu vor să pună capăt în nici un fel războiului din Algeria decît dacă algerienii ar consimţi să rămînă pe mai departe supuşi robiei coloniale.

De la prietenii tăi, PIONIERII SOVIETICI

La Casa pionierilor din Orhei (U.R.S.S.) funcţionează şi un cerc de confecţionare a frumoaselor covoare cu motive naţionale.

În fotografie: pionierele lucrînd la un covor.

Dintr-un jurnal pionieresc

Bogată este activitatea pionierilor de la Şcoala nr. 643 din Moscova. Oricine ar răsfoi paginile jurnalului pionieresc, ar găsi însemnări care vorbesc de hărnicia pionierilor de aci. Într-adevăr, ei au cu ce se mîndri.

Să răsfoim împreună cîteva pagini... Iată, în primele pagini se vorbeşte despre un nou stadion al pionierilor. Ce-i drept, şcoala avea un stadion propriu. Dar, ce şi-au spus copiii: ne trebuie unul mai mare! Au chibzuit, au vorbit cu instructorul şi cu ceilalţi în drept şi... au pornit la treabă. O curte alăturată, nefolosită, au transformat-o în stadion. Bineînţeles, primii la lucru au fost băieţii mai mari, cei mai puternici, pasionaţi amatori de sport. Au nivelat curtea, au făcut două terenuri de volei şi, cu ajutorul comsomoliştilor, au instalat două mese de ping-pong. Aşadar, gata noul stadion!

Să ne oprim acum la o altă pagină. Sus, într-un colţ, e desenat un porumbel.

Ce simbolizează acest porumbel? Povestea lui e simplă, dar semnificativă. „Nenea Senea", un prieten al copiilor, lăcătuş la instalaţiile frigorifice din raionul lor, le-a făcut nu de mult un dar: o hulubărie. Şi pionierii au hotărît să crească în cinstea celei de a 40-a aniversări a organizaţiei de pionieri un stol de porumbei! Porumbei frumoşi, cum nu există alţii... Aşa au hotărît pionierii!

Strungul pionierilor

Pionierii au pornit
După fierul risipit
Pe maidane, prin ogrăzi,
Prin hambare şi pe străzi.
Fier cu fier vom aduna
Şi metalul va pleca
La uzina cu coş lung
Ca să se prefacă-n strung.
Strungu-acesta de metal
Piese noi el ne va face,
Pentru-al nostru septenal,
Pentru ţară, pentru pace...

TANIA PINEAIEVA
eleva în cl. a V-a
Kişinău,
R.S.S. Moldovenească,
U.R.S.S.

Nenumărate sînt activităţile care se desfăşoară la Palatul pionierilor din Minsk — R.S.S. Bielorusă. Copiii au la dispoziţie, în cadrul feluritelor cercuri care funcţionează aci, tot ce le trebuie pentru a se dezvolta potrivit înclinaţiilor şi preferinţelor fiecăruia. De mare atenţie din partea copiilor se bucură „Trenul pionierilor". Mulţi dintre ei vor conduce mîine trenuri adevărate!

Bucurie

Cu cîtăva vreme în urmă, într-o seară, pionierii din detaşamentul nr. 5 al Şcolii medii din Arkul — regiunea Kirov au trăit o mare bucurie: staţia de radioficare le-a transmis felicitări şi mulţumiri din partea Sovietului local. Pentru ce? Pentru acţiunile lor frumoase. Ei au sădit în toamnă peste 300 de pomi fructiferi, iar în pădurea apropiată au pregătit un teren pentru plantarea pinilor. De asemenea, ei au hotărît să înfiinţeze şi o pepinieră pentru cultivarea cedrului. V. P. Masunov, pădurarul, mare iubitor al naturii ca şi copiii, le-a promis tot ajutorul. Pionierii aşteaptă cu nerăbdare vremea călduroasă să poată începe lucrul la pepinieră.

Tot mai multe sînt tractoarele care, ieşind pe porţile uzinei braşovene, iau drumul agriculturii, drumul nesfîrşitelor ogoare ale gospodăriilor agricole colective.

Maşini fără oameni

Să prelucrezi piese de oţel grele de peste 200—300 kg cu o precizie egala cu a mia parte dintr-un milimetru nu este o treabă tocmai uşoară. Pentru realizarea unei asemenea precizii sînt necesare în mod obişnuit cîteva maşini, aparate de măsura şi control, şi, în mod special, personal numeros şi de înaltă calificare. Oamenii sovietici au reuşit însă să realizeze o maşină-unealtă cu comandă program care execută toate aceste operaţii, la precizii de miimi de milimetru. Ea a fost construită de Uzina „Sverdlov" din Leningrad. Este o maşină de găurit comandată cu ajutorul unor dispozitive cibernetice care programează funcţionarea şi urmăreşte exactitatea execuţiei. Omul nu face altceva decît să urmărească ca piesa brută să intre în maşină şi, după ce este prelucrată, să fie dusă la destinaţie. Totul se petrece automat, atingîndu-se precizii extraordinare.

Aceasta nu este însă totul. În viitor, în Uniunea Sovietică se vor realiza maşini ce vor atinge precizii care păreau, pînă nu de mult, fantastice: a zece mia parte dintr-un milimetru. Şi acest viitor este foarte apropiat. Căci oamenii sovietici, însufleţiţi de măreţul Program adoptat de cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., luptă să dezvolte şi să ridice pe o treaptă tot mai înaltă tehnica în ţara comunismului.

PAMINTURILE RARE

Cunoaşteţi aluminiul şi proprietăţile lui? Este de culoare argintie, are conductibilitate electrică foarte mare şi o duritate foarte mică. Duraluminiul este un aliaj cu rezistenţă asemănătoare oţelului. Aţi auzit însă că azi se cunosc cîteva elemente chimice care combinate cu aluminiul, îl fac pe acesta mai rezistent decît cele mai bune oţeluri, dur şi nedeformabil chiar şi la temperaturi de sute de grade? Tot datorită prezenţei acestor elemente chimice, sticla capătă culori excepţional de frumoase şi proprietăţi noi: transparentă pentru razele infraroşii, absorbantă de raze ultraviolete, rezistentă la acizi şi temperaturi înalte. Iar adăugate oţelului sau fontei, acestea devin de o rezistenţă şi duritate excepţionale. Care sînt aceste elemente chimice noi care au proprietăţi atît de miraculoase şi o atît de largă întrebuinţare? Pentru că ceea ce aţi citit pînă acum sînt doar cîteva moduri de folosire a lor. Noile elemente se întrebuinţează în medicină la diagnosticarea şi tratarea unor boli; în agricultură — ca îngrăşăminte excelente; în industria chimică — în calitate de catalizatori, în procesele de cracare a petrolului, în producţia de mase plastice şi fibre sintetice, în electrotehnică şi radioelectronică, în aviaţie, în tehnica iluminatului etc.

Europiu, Luteţiu, Prometiu, Lantan, Erbiu, Tuliu... iată doar cîteva denumiri ale celor 17 elemente chimice care formează aşa-numitele „pămînturi rare". Li s-au spus „rare", deoarece în scoarţa pămîntului ele se găsesc în cantităţi foarte mici, iar extracţia unora dintre ele costă mai mult decît greutatea lor în aur. Aşa cum aţi văzut însă, ele oferă posibilităţi de utilizare în cele mai diverse ramurî de activitate. De aceea, pentru rolul lor deosebit pe care-l ocupă în progresul tehnic, savanţii se străduiesc să perfecţioneze tot mai mult tehnologia de obţinere a acestor „pămînturi rare".

Ce lucrări trebuie să execute micii naturalişti în luna februarie pe loturile experimentale, în răsadniţe şi în sere

Vom începe cu PEPINIERA DE POMI. Aci se va face controlul pomilor stratificaţi şi al seminţelor de măr, păr, gutui etc. puse la stratificat în luna ianuarie; se recoltează altoi pentru altoirile din primăvară, în cazul în care lucrarea nu s-a făcut din toamnă; se face altoirea la masă şi se începe forţarea puieţilor altoiţi pentru a fi plantaţi în pepinieră. Acum se face controlul pepinierei şi se bătătoreşte zăpada în jurul şanţurilor cu pomi şi seminţe stratificate; se cară gunoiul în pepinieră.

În LIVADA DE POMI se continuă aceleaşi lucrări începute în luna ianuarie; în zilele mai calde se fac tăierile de rărire, corecţie şi rodire sau fructificare; se efectuează tratamentul de iarnă contra păduchilor ţestoşi, folosind diferite substanţe — cum ar fi uleiul horticol 3—5%, D.N.O.C. (40%) în doză de 0,75% sau Aspitox 1%. Se înlătură drajonii sau lăstarii daţi în port-altoi pomilor şi se transportă gunoiul în livadă.

În PLANTAŢIILE DE ARBUŞTI FRUCTIFERI se pregătesc butaşii pentru plantare şi se continuă lucrările din luna precedentă. De asemenea, se aplică tratamentul de iarnă contra bolilor şi dăunătorilor.

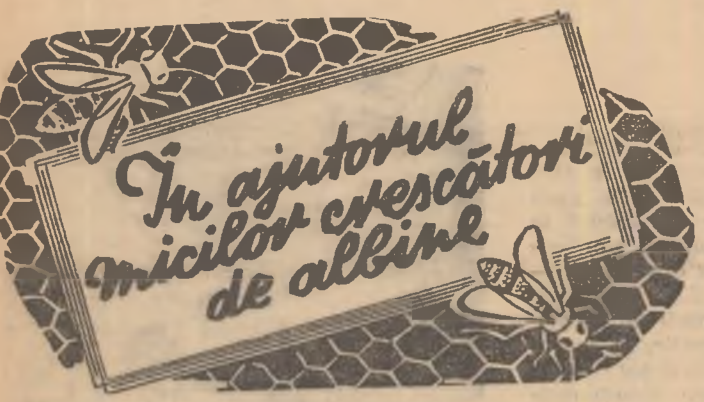

În LEGUMICULTURA se continuă verificarea modului de păstrare a legumelor, se încearcă puterea de încolţire a seminţelor ce urmează a fi însămînţate în răsadniţă; se seamănă ridichile de lună şi spanac în cultura forţată. Se plantează la locul definitiv, în răsadniţe, salate şi gulioarele pentru cultura forţată şi se încearcă puterea de încolţire a seminţelor ce se seamănă în epoca I în cîmp. Încă de pe acum se pregăteşte amestecul de pămînt necesar pentru răsadniţe, se procură cartofii pentru culturile timpurii, se instalează răsadniţele şi se seamănă vărzoasele timpurii, salata şi ardeii.

În FLORICULTURĂ se fac prispe de bălegar la răsadniţele reci, dacă temperatura este prea scăzută; se face proba de germinaţie a seminţelor de provenienţă necunoscută; se fac platforme de preîncălzire a bălegarului conservat prin îngheţare; se fac butaşi în seră şi se stratifică în nisip pentru calusare. Unele specii floricole care urmează a fi folosite pentru decorul de vară în parcuri şi grădini se seamănă în lădiţe.

Ing. I. ROVENŢA

Să cunoaştem plantele îndrăgite de albine

Pe lîngă tehnica îngrijirii albinelor, apicultorul trebuie să cunoască foarte bine şi plantele îndrăgite de albine — aşa-numitele plante melifere — cu calităţile şi caracteristicile lor.

Albinele caută în aceste plante nectarul şi polenul, două produse folositoare lor.

Nectarul se formează pe organe speciale, aşezate la baza florii, pe stipele sau peţiol, la baza staminelor sau a petalelor, la baza ovarului florii de viţă de vie sau adăpostite în pintenii petalelor.

Polenul plantelor, cules şi depus în celulele fagurilor, este conservat sub un strat de miere, unde datorită unui proces de fermentaţie îşi schimbă compoziţia. Această nouă formă a polenului este cunoscută sub numele de păstură, folosită de albine pentru hrana lor, a puietului şi a mătcii.

Numărul plantelor melifere din ţara noastră se ridică la peste 300 specii. Nu le vom descrie pe fiecare în parte, fiindcă multe din ele vă sînt cunoscute.

Plantele melifere le putem împărţi în plante spontane (lemnoase: arbori, arbuşti şi ierboase), plante cultivate (agricole, pomi şi arbuşti fructiferi, plante de grădină) şi plante acvatice.

1. PLANTE SPONTANE:

a) lemnoase: alunul, arţarul, arinul negru, arinul alb, mesteacănul, călinul, cornul, castanul, plopul alb, plopul negru, salcia, tisa, teiul, ulmul, stejarul, mălinul, salcîmul alb, salcîmul japonez, zmeurul, nucul etc.

b) ierboase: ştirul sălbatic, podbalul, volbura, vinca, barba caprei, brusturul, ridichea sălbatică, vinetele, cicoarea, brînduşa, ghiocelul, cimbişorul, troscotul, păpădia, spînzul, degeţelul, lumînărica, nu-mă-uita, zburătoarea, lucerna, ghizdeiul etc.

2. PLANTE CULTIVATE:

a) agricole: floarea-soarelui, hrişca, rapiţa, muştarul alb, coriandrul, varza, cimbrul, lintea, fasolea, bobul, măzărichea, sparanghelul, borceagul, ceapa, usturoiul, chimenul, lucerna, trifoiul, plantele bostănoase (castravetele, dovleacul, pepenele) etc.

b) plante de grădină: micsandră, mătăciunea, levănţica, busuiocul, salvia (miericica), sulfina albă şi galbenă, nalba mare, nalba de grădină, macul, facilia, tutunul etc.

c) pomi şi arbuşti fructiferi: mărul, părul, caisul, cireşul, vişinul, prunul, porumbarul, măceşul, migdalul, păducelul, piersicul etc.

3. PLANTE ACVATICE: limbăriţa, izma broaştei, roşăţiana etc.

Solul, clima şi relieful patriei noastre permit creşterea tuturor acestor plante şi sporirea lor considerabilă. Ele trebuie însă cunoscute, studiate şi ocrotite spre a le înmulţi, semănîndu-le în jurul şcolii, în grădinile locuinţelor şi în parcuri.

Primăvara, procedaţi aşa cum fac membrii cercurilor de ştiinţele naturale de la Palatul pionierilor. Ei merg în pădurile din jurul Capitalei şi apără de paraziţii vegetali plantele, venind în ajutorul albinelor, ca acestea să aibă hrană sănătoasă şi cît mai bogată.

Viaţă nouă şi belşug la tot pasul

Cît de mult s-a schimbat satul nostru! De multe ori, părinţii ne povestesc cum arăta în trecut, dar noi nici nu ne putem imagina. Noi îl ştim aşa cum este acum şi-l dorim mereu mai frumos, mai înflorit.

Satul nostru este complet electrificat şi aproape toţi ţăranii au aparate de radio. Ogoarele s-au înfrăţit. Părinţii noştri — colectiviştii, se bucură de o viaţă nouă, fericită pe care şi noi, copiii, o trăim din plin.

În comuna noastră, Ardeoani, s-au construit două cămine culturale, înzestrate fiecare cu cîte un aparat de filmat, bibliotecă, iar pe şoseaua asfaltată autobuzele te duc unde doreşti.

Pentru toate purtăm recunoştinţă fierbinte Partidului Muncitoresc Romîn care ne călăuzeşte spre o viaţă tot mai luminoasă.

PETCU VIORICA
cl. a VII-a
Şcoala de 8 ani, comuna Ardeoani, regiunea Bacău.

Recoltă bogată în G.A.C.

Desen de pionierul **Chelu Marin**, clasa a V-a, de la Cercul de desen al Casei pionierilor din Oradea.

Frumoasă eşti Patria mea

Calea Griviţei astăzi

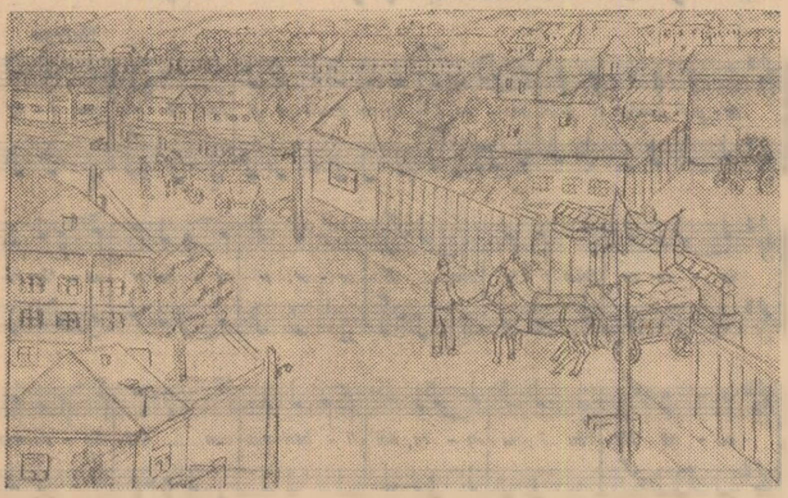
Să prezinţi noua Cale a Griviţei nu e uşor. Eu m-am născut şi am copilărit aci, dar cîtă diferenţă este între Griviţa de ieri şi cea pe care o cunosc astăzi. Totul s-a schimbat. Să pornim de la Gara de Nord spre podul Constanţa. Ştiţi cîte blocuri vom întîlni? Le-am numărat cu mîndrie. Sînt 40 de blocuri cu cîte 7 şi 13 etaje iar în construcţie se află alte 12.

Şi în toate blocurile locuiesc oameni ai muncii cu familiile lor. Dimineaţa, cînd se duc la lucru, pe feţele lor citeşti voioşie şi bucurie.

Fosta Piaţă Chibrit şi-a schimbat şi ea înfăţişarea. Nici nu mai recunoşti locurile de altădată. Vechilor străzi înguste şi întortochiate, le-au luat locul 12 blocuri şi un bloc-turn cu 14 etaje. Dar am uitat să vă povestesc despre şcoala cea nouă de pe Calea Griviţei. E cea mai frumoasă din raion — spunem noi. Are 25 de săli de clasă, laboratoare, bibliotecă, sală de sport şi cîte altele. Sînt mîndru că învăţ şi eu aci.

Aceasta e Calea Griviţei azi. E frumoasă, e tare frumoasă şi pentru toate mulţumim din inimă părintelui nostru — partidului.

CĂLIMAN CALIN
cl. a VII-a
Şcoala de 8 ani 175, Bucureşti

Peisaj

Desen de **Molnar László**, cl. a V-a, Şcoala de 8 ani nr. 15, Oradea

Oraşul meu — oraşul florilor

Frumoase sînt oraşele patriei, frumos e şi oraşul meu.

Aşezat între Mare şi lacul Techirghiol, oraşul Vasile Roaită e o perlă a litoralului.

Îmi spun părinţii că înainte aici erau doar cîteva vile, unde bogătaşii veneau vara să petreacă. Apa se aducea cu sacalele.

Acum, oraşul e un furnicar de oameni. Toată toamna şi iarna se lucrează de zor pentru ca în primăvară să fie gata noi construcţii mari şi frumoase care îşi aşteaptă oaspeţii. Ne mîndrim cu construcţii ca blocul „Iuri Gagarin", Palatul telefoanelor, Teatrul de vară, cinematograful de pe faleză şi toate casele de odihnă construite de curînd. La începutul anului şcolar ne-am mutat într-un nou local de şcoală mare şi frumos.

Pe locurile unde creşteau bălării de nu se vedea omul, astăzi sînt parcuri şi spaţii verzi care încîntă ochii trecătorilor. Ori unde îţi arunci privirea vezi numai flori, copaci şi iar flori. Cu adevărat l-au numit oaspeţii ce vizitează oraşul — oraşul florilor.

BĂDESCU SILVIA
cl. a III-a B
Şcoala medie, oraşul Vasile Roaită, regiunea Dobrogea

Prietenii ştiinţei

În şcoala noastră, fizica şi chimia sînt îndrăgite de pionieri. Multe din cunoştinţele căpătate la ore sînt aplicate practic în laboratorul şcolii. O bună parte din timpul nostru liber îl petrecem în tovărăşia eprubetelor, a microscopului şi a diferitelor aparate de fizică cu care facem experienţe. Macaraua electrică, discul cu care demonstrăm legile reflexiei şi transformatorul de energie calorică în energie mecanică — sînt doar cîteva din realizările cercului nostru. Cornea Valeria, Wächter Mihai împreună cu alţi cîţiva pionieri au învăţat şi să împăieze păsări.

Toate aceste realizări se datorează în mare parte dragostei noastre pentru aceste ştiinţe.

MOLDOVAN MARIA
Şcoala de 8 ani, comuna Lechinţa, raionul Bistriţa.

SPORT

Interviul nostru

Activităţi sportive în unitate

În legătură cu activitatea sportivă pe care o desfăşoară pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 9 din oraşul Craiova, am stat de vorbă nu de mult cu tovarăşul Voicu Valter, instructorul superior al unităţii de pionieri. Iată răspunsurile primite la întrebările noastre.

— Ce acţiuni deosebite pe linie sportivă aţi organizat în unitate?

— În trimestrul ce a trecut şi în vacanţa de iarnă, noi am organizat din două în două săptămîni „Duminici sportive", În cadrul acestor duminici, s-au desfăşurat întreceri la atletism, handbal în şapte, oină şi şah. La jocuri au fost antrenaţi în special pionierii din detaşamentele mari, iar la atletism şi şah au participat pionieri din toată unitatea.

— Ce detaşamente şi ce pionieri s-au remarcat în aceste întreceri?

— La şah; Scînteie Maria şi Cioară Victor; la atletism, Lăzărescu Rodica şi Carpiş Ion iar la jocuri, clasele a VI-a B (handbal în 7) şi a V-a C (oină).

— Ce intenţii aveţi pentru viitor?

— Intenţionăm să organizăm un concurs de gimnastică la care echipe din fiecare detaşa-

ment se vor prezenta cu cîte 8 exerciţii. Mai avem în plan, un concurs de biciclete, ş.a.m.d.

R. B.

Pe derdeluş

Ninge. Fulgii de zăpadă, albi, se leagănă în aer, se împletesc cu glasurile vesele ale copiilor împrăştiaţi pe uliţă. Dar încotro se îndreaptă copiii de la şcoala din comuna Tifeşti, regiunea Argeş, trăgînd săniile după ei? Astăzi se desfăşoară concursul de săniuţe pe unitate. Pentru acest concurs, toţi participanţii s-au pregătit din timp.

Dar iată, concursul a început. Numeroşii concurenţi alunecă cu viteză pe pîrtie. E greu să ştii cine va cîştiga. Deodată însă o sanie o ia vizibil înaintea celorlalte. În ea se află Voicu Valeriu din clasa a V-a. După cîteva secunde, săniuţa trece linia de sosire. Apoi urmează Nicolae Constantin şi Sima Ion, ambii din clasa a VII-a.

...Tot într-o astfel de după-amiază şi-au dat întîlnire pe derdeluş şi pionierii de la Şcoala medie Iernut regiunea Mureş — Autonomă Maghiară. În întrecerea lor, cei mai bine pregătiţi s-au dovedit a fi pînă la urmă Neacşu Gheorghe şi Sivu Virgil, care au cîştigat, de altfel, şi primele două locuri.

Conferința pe țară a scriitorilor

Recent, scriitorii noștri, muncitori cu condeiul, făuritorii cărților de măiestrie, s-au întîlnit în cadrul Conferinței pe țară a scriitorilor, desfășurată între 22—24 ianuarie, în Sala mică a Palatului R.P. Romîne să discute despre munca lor, despre felul în care literatura noastră urmează să contribuie la măreața operă de desăvîrșire a construcției socialismului. În darea de seamă prezentată de acad. Mihai Beniuc s-a analizat pe larg creația literară din ultimii ani, precum și activitatea obștească a scriitorilor. Discuțiile purtate — subliniind meritele literaturii noastre și arătînd ce trebuie realizat pentru a împlini și mai mult opera dăruită de scriitori poporului — au evidențiat hotărîrea scriitorilor noștri de a contribui cu și mai multă străduință la îmbogățirea tezaurului culturii noastre socialiste. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă tot mai multe cărți — versuri, proză, piese de teatru, critică literară — care să oglindească, din ce în ce mai cuprinzător, cu o înaltă măiestrie artistică, viața luminoasă a poporului nostru, avîntul industriei, agriculturii socialiste; să cultive în inimile cititorilor sentimente înălțătoare, de-o mare frumusețe, caracteristice omului nou, omului comunist; dragostea adîncă de patrie și popor, dragostea de muncă, curajul, eroismul, îndemnuri pentru înfăptuirea năzuințelor luminoase ale poporului nostru, condus de partid.

Sînt nenumărate și deosebit de frumoase îndatoririle care se așteaptă să fie îndeplinite de viitoarele opere ale scriitorilor noștri. Printre cărțile noi care vor apare vor fi și cele dedicate vouă, copiilor, în care veți întîlni atîtea și atîtea aspecte din viața, din preocupările voastre, din aspirațiile voastre. Iată de ce, Conferința pe țară a scriitorilor a avut o mare importanță atît pentru munca de creație în viitor a scriitorilor, cît și pentru milioanele de oameni ai muncii, cititori pasionați, care așteaptă cu încredere și nerăbdare opere literare tot mai valoroase, mai semnificative despre viața noastră nouă.

În ultima zi a Conferinței, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, **prim secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R.P.R., a adus acestui for scriitoricesc salutul cald al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne. Scriitorii și numeroșii invitați au primit cu deosebită însuflețire salutul conducerii de partid și de stat, au ascultat cu mîndrie** aprecierea făcută în salut: „Partidul Muncitoresc Romîn dă o înaltă prețuire muncii creatoare și activității obștești a scriitorilor patriei noastre, considerîndu-i drept ajutoare ale sale de nădejde în opera măreață pe care o durează poporul nostru". Exprimînd sentimentele scriitorilor întruniți la Conferință, acad. Mihai Beniuc a arătat bucuria scriitorilor pentru marea cinste că tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej personal a adus Conferinței cuvîntul partidului, a exprimat recunoștința profundă pentru grija continuă a partidului față de creația literară.

Conferința a proclamat ca președinte de onoare al Uniunii Scriitorilor pe acad. Tudor Arghezi și a ales noile organe de conducere ale Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Președinte al Uniunii Scriitorilor a fost ales acad. Mihai Beniuc, iar vicepreședinți — Demostene Botez și V. Em. Galan.

Lucrările Conferinței au exprimat hotărîrea scriitorilor de a traduce în viață îndemnul partidului, de a se strădui să fie la înălțimea epocii pe care o trăim, epoca desăvîrșirii construcției socialiste.

Partidului

de NICOLAE LABIȘ

Noi sîntem cei dintîi care-am gustat
Din rodu-mbelșugat al luptei tale;
Noi liberi am crescut și-am învățat,
Cum liber suie fumul din furnale.

De mult, ostașii tăi în surd convoi,
Inlănțuiți, stropeau cu sînge glia...
Nu-i vom uita pe cei ce pentru noi
Pe vremuri și-au jertfit copilăria.

Iar mai tîrziu, cînd seceta trecea
Deasupra țării cu aripi hapsîne,
Ostașii tăi răbdau de foame grea,
Copiii țării să primească pîine.

Stîrpind dușmani, și mlaștini, și noroi,
Tu ai rămas de-a pururi fără pată.
Primește-acest angajament: Și noi
Vom crește ca o floare nepătată.

Noi sîntem cei dintîi care-am gustat
Din rodu-mbelșugat al luptei tale;
Noi liberi am crescut și-am învățat,
Cum liber suie fumul din furnale.

Incredere

Un cîntec de cinstire, un cîntec de salut
Cu dragoste țișnește din tînăra mea liră
Spre cei ce-au rupt cătușe, — și tronuri
prăvălită
Și lanul bucuriei în țară l-au crescut.

Cu brațele — călite de cînd tăiară cale
Spre liniștea amiezii prin care treci visînd —
Au ridicat recolte de aur din pămînt,
Și lacuri între creste, și — în azur —
cvartale...

E totul pentru oameni... Aproape, neîncetat,
Aducem viitorul, cu visuri și prin fapte;
În țara-ntinerită livezile sînt coapte,
Căci tu, partid, pe toate cu drag ni le-ai
vegheat.

Ai făurit în țară și schele și destine
Cu-aceeași simplitate știută din părinți;
Și, limpezind în inimi noi zariști, noi dorinți,
Izbînzile de mîine ni se vestesc prin tine!

MIHAI NEGULESCU

Sirena lui Roaită

Versuri: V. PORUMBACU și D. DEȘLIU

Muzica: VASILE POPOVICI

Sirena lui Roaită e glasul
Țișnit din durere și ură,
Prin neguri purtat și prin bezna,
Prin viscol de sînge și zgură.

Refren:

Mereu înainte cu frunțile sus, —
Ecoul sirenei și astăzi răsună
Mereu înainte, noi liberi muncim
Clădindu-ne-o viață mai bună.

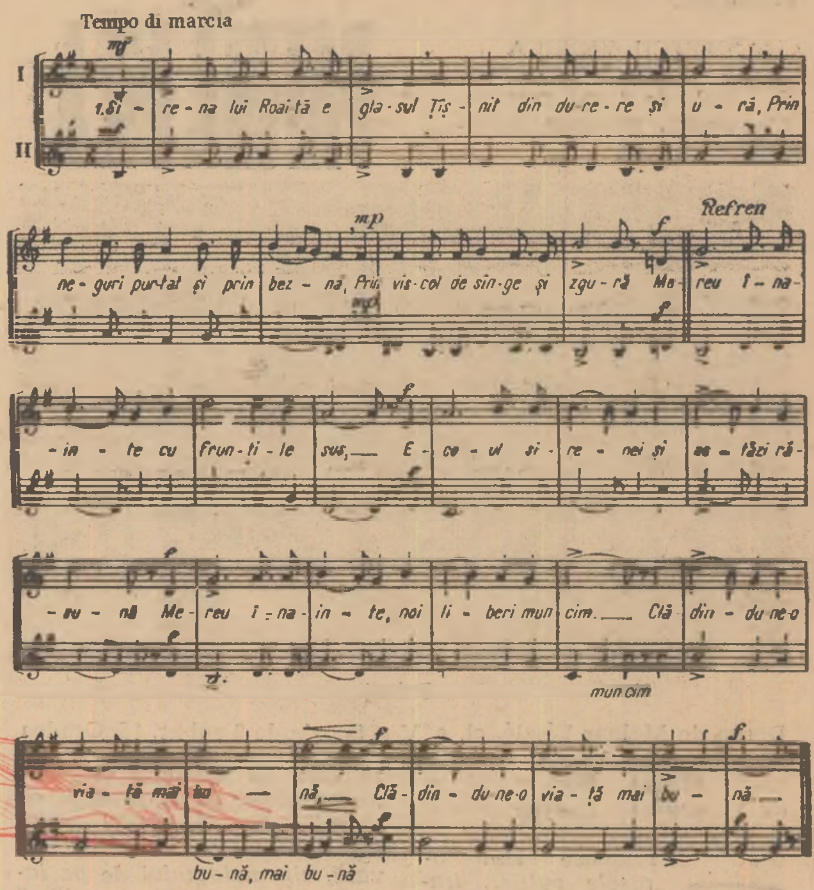
Sirena lui Roaită aminte
Aduce de grevă și luptă;
Chemarea sirenei lui Roaită
Din inima noastră e ruptă.

Refren

Dar azi sîntem liberi: să mergem,
Sirena ne-ndeamnă-nainte!
Sub steagul ce flutură roșu
Ca inima noastră fierbinte.

Refren

Sirena lui Roaită Vasile
E cîntecul luptelor noastre,
Spre noi biruinți socialiste,
Spre zările păcii, albastre.

Februarie 1933

Ger cumplit. Pe trotuare
bate rar și cadențat
pas cu ținte, pas ce doare,
pas nevolnic de soldat.

Baioneta — sus — pe armă
a prins barbă și mustăți.
Ochii-n „stare de alarmă"
văd deodată-n patru părți.

Ca o umbră, sub uluce,
se strecoară abia, abia,
țîncul. Pentru tata duce
pîine, s-aibă ce mînca...

Și-a ajuns. Dar cum să strige?
Zidu-i nalt, iar el e mic...
Geru-l mușcă, gîndu-l frige:
„Oare... n-am să fac nimic?"

„Ia, tătucă!"
și-o aruncă
peste zid. „Să ne trăiești!"
Dup-o noapte grea și lungă —
bună-i pîinea ce-o primești.

Și deodată-n aer zboară
mii de pîini — pachete mici
strînse bine de cu sară
pentru-ai Griviței voinici.

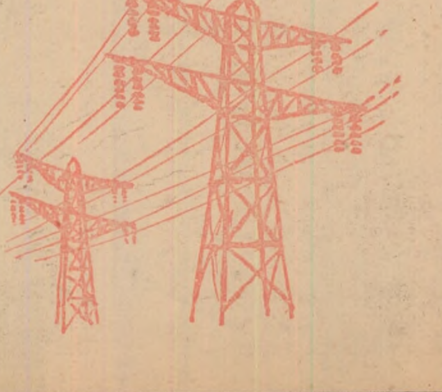
Pleacă fiul, prin zăpadă,
Drum spre alte vremi bătînd,
Încrustînd ca- ntr-o baladă
Chipul tatălui în gînd.

Nu l-a mai văzut... și ninge
Fulgi de purpură și jar.
...Dragul tatii, vom învinge!
Mîine-alături vom fi iar!

GHEORGHE SCRIPCĂ

Luminile nopții

de VICTOR TULBURE

Un cînt de slavă:
lămpii de miner
Și celor care o coboară-n mine,
Să nu înghețe iarna pruncii-n ger
Ci să le fie-n casă cald și bine.

...Și gurii uriașului cuptor —
Din care rîuri de oțel curg
dense —
Să poată smulge omul sub tractor
Belșugurile holdelor imense.

...Și vrednicului nopții semafor
Ce liber drum dă trenurilor toate,
Să ducă pîine-ntregului popor
Și cărămizi, și lemne, și bucate.

...Și farului care trimite-n larg,
Matrozilor, a patriei chemare,
Cu steaguri înălțate la catarg
Să intre-n porturi grelele vapoare.

...Și becului arzînd neobosit
Peste proiecte și tîrzii poeme,
Care vorbesc de-o stea ce s-a ivit
Pe fruntea minunatei noastre
steme.

...Și-acestui șir de stîlpi de felinar
Ca pîlpîirea stelelor mărunte,
De la coliba simplă de pescar
Pîn' la cabana de pe vîrf de
munte.

Se cade-un cînt de slavă tuturor!
Un cîntec osebit îi se cuvine,
Căci sînt lumini aprinse de
popor
Și-i luminează drumu-nspre mai
bine!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii